

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2013 03 26
COM(2013) 147 final

2013/0080 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl priemonių sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo sąnaudoms mažinti

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2013) 73 final}

{SWD(2013) 74 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Šiame aiškinamajame memorandume pateikiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl priemonių sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo sąnaudoms mažinti pasiūlymas.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Pasiūlymo tikslai

Siūlomo reglamento tikslai – sumažinti sparčiojo elektroninio ryšio infrastruktūros diegimo sąnaudas ir padidinti jo našumą, plėtojant dabartinę geriausią praktiką visoje ES ir taip gerinant vidaus rinkos kūrimo ir veikimo sąlygas srityje, kuria remiamas faktiškai visų ūkio sektorių vystymas.

Iš esmės apskritai sutinkama, kad, nepaisant naudojamos technologijos, civilinės inžinerijos darbai sudaro didžiąją dalį bendrų tinklo diegimo sąnaudų¹ – tam tikrų technologijų atveju šios sąnaudos sudaro net 80 %.

Suteikiant tiesiogiai taikytinų teisių ir įpareigojimų, taikytinų įvairiuose infrastruktūros diegimo etapuose, galima labai sumažinti sąnaudas. Kliūtis investicijoms ir galimybei patekti į rinką galima sumažinti intensyviau naudojant esamą fizinę infrastruktūrą, veiksmingiau bendradarbiaujant planuojant inžinerinius darbus, supaprastinant leidimų suteikimo procedūras ir pašalinant sparčiajam ryšiui parengtos pastato infrastruktūros kliūtis.

Todėl ši iniciatyva skirta keturioms pagrindinėms probleminėms sritims: 1) esamos fizinės infrastruktūros (pavyzdžiui, kanalų, vamzdžių, šulinių, spintų, stulpų, stiebų, antenų, bokštų ir kitų atraminių konstrukcijų) naudojimo neefektyvumui arba kliūtims, 2) su bendru diegimu susijusioms kliūtims, 3) neefektyvumui dėl administracinių leidimų suteikimo ir galiausiai 4) su diegimu pastatuose susijusioms kliūtims.

Kadangi kiekviena probleminė sritis yra susijusi su konkrečiu diegimo proceso etapu, sprendžiant šias problemas kartu, bus galima imtis nuoseklių, vienas kitą sustiprinančių veiksmų. Tyrime apskaičiuota, kad jeigu būtų imtasi priemonių nustatytoms problemoms spręsti, operatorių kapitalo išlaidų sumažėjimas galėtų siekti 20–30 % visų investicinių sąnaudų², t. y. iki 63 mlrd. EUR iki 2020 m.³

Siekiant maksimaliai padidinti tinklų sinergiją, reglamentas skirtas ne tik elektroninio ryšio tinklų paslaugų teikėjams, bet ir bet kuriam tokios fizinės infrastruktūros, kaip elektros energijos, dujų, vandentiekio ir nuotekų sistemos, šildymo ir transporto paslaugų, tinkančių elektroninio ryšio tinklo elementams įrengti, savininkui.

¹ 2008 m. „Analysys Mason“, 2012 m. „Analysys Mason“, 2008 m. WIK.

² 2012 m. „Analysys Mason“. Skaičiavimai grindžiami šiomis prielaidomis: 25 % diegimo darbų vykdoma esamuose kanaluose, šioje dalyje kapitalo išlaidos 75 % mažesnės, 10 % diegimo darbų susiję su naujų statomų namų tinklu, čia taikomas bendras diegimas su kitais operatoriais / komunalinėmis įmonėmis, sutaupant 15–60 %, ir 5 % diegimo darbų susiję su daugiabučių namų, kuriuose nutiestos telekomunikacijos, tinklu, sutaupant 20–60 %. Be to, tai taip pat bus naudinga socialiniu, aplinkos ir ekonominiu požiūriu.

³ Įvertis grindžiamas investiciniu scenarijumi, kuris apskaičiuotas atliekant išsamų „Analysys Mason and Tech4i2“ tyrimą („The socio-economic impact of bandwidth“ („Socialinis ir ekonominis plačiajuosčio ryšio poveikis“), 2013 m.). Šiame tyrime prognozuojama, kad Europos skaitmeninės darbotvarkės uždaviniai, susiję su plačiajuosčiu ryšiu, būtų įgyvendinti tik didelio įsikišimo scenarijaus atveju, t. y. investuojant 211 mlrd. EUR į naujos kartos prieigos tinklus. Siekiant apskaičiuoti galimą išlaidų sumažėjimą, procentiniai dydžiai nurodyti remiantis šia suma.

1.2. Bendrosios aplinkybės

Pagal 2010 m. bendrosios rinkos ataskaitą⁴ ES telekomunikacijų paslaugos ir infrastruktūros prie nacionalinių sienų vis dar yra labai fragmentiškos. Iš naujesnės ataskaitos apie elektroninio ryšio sektoriaus sąnaudas ne Europoje⁵ matyti, kad nepanaudotos bendrosios rinkos galimybės atitinka 0,9 % metinio BVP, arba 110 mlrd. EUR.

Sparčiojo plačiajuosčio ryšio infrastruktūra yra bendrosios skaitmeninės rinkos pagrindas ir būtina pasaulinio konkurencingumo elektroninės prekybos srityje sąlyga. Kaip primenama II bendrosios rinkos akto komunikate⁶, 10 % padidinus plačiajuosčio ryšio skvarbą, BVP per metus gali padidėti 1–1,5 %, o darbo našumas – 1,5 %⁷. Dėl plačiajuosčio ryšio atsiradusios inovacijos įmonėse leidžia didinti užimtumą ir taip iki 2020 m. gali būti sukurta 2 mln. papildomų darbo vietų⁸.

Didelė dalis šių nepanaudotų išteklių susijusi su tinklo infrastruktūromis: dėl skirtingų tinklo diegimo reguliavimo metodų padidėja prieigos prie nacionalinių rinkų sąnaudos, užkertamas kelias masto ekonomijai paslaugų ir įrangos srityje ir trukdoma plėtoti naujas paslaugas, kurios galėtų atsirasti labai sparčiuose, nenutrūkstamuose tinkluose tarpvalstybiniu mastu. Nors prieigos tinklų diegimas dažnai susijęs su vietos lygiu administruojamomis nuostatomis ir procedūromis, tokios priemonės, įskaitant vietos antrinius teisės aktus, gali netiesiogiai paveikti galimybę laisvai teikti paslaugas ir gali pateisinti Sąjungos įsikišimą⁹. Be to, remdamasi SESV 114 straipsniu, Sąjunga jau anksčiau priėmė teisės aktus, kad atsietų prieigą prie vietinės linijos ir taip paskatintų vietos tinklo infrastruktūros diegimą¹⁰.

Sąjunga negali palikti piliečių ir įmonių už tokios infrastruktūros ribų ir įsipareigojo siekti Europos skaitmeninės darbotvarkės plataus užmojo plačiajuosčio ryšio tikslų: iki 2013 m. visiems europiečiams įdiegti bazinį plačiajuosčių ryšį, o iki 2020 m. i) užtikrinti, kad visi europiečiai turėtų galimybę naudotis spartesniu kaip 30 Mb/s ryšiu ir kad ii) 50 % ar daugiau Europos namų ūkių užsisakytų spartesnio kaip 100 Mb/s interneto ryšio paslaugą. Šie tikslai bus pasiekti tik tuomet, jeigu visoje ES sumažės infrastruktūros diegimo sąnaudos.

⁴ Mario Monti, 2010 m. gegužės 9 d. ataskaita Europos Komisijos pirmininkui „A New Strategy for the Single Market“.

⁵ „Steps towards a truly Internal Market for e-communications in the run-up to 2020“, Ecorys, TU Delft ir TNO, išleista 2012 m. vasario mėn.

⁶ (COM(2012) 573).

⁷ Booz and Company „Maximising the impact of Digitalisation“ („Skaitmeninimo poveikio maksimizavimas“), 2012 m.

⁸ Nacionaliniais tyrimais pagrįsti Komisijos skaičiavimai (J. Liebenau, R. Atkinson, P. Karrberg, D. Castro ir S. Ezell, 2009 m., „The UK Digital Road to Recovery“ („Skaitmeninis JK kelias link atsigavimo“); Katz R.L. ir kt., 2009 m., „The Impact of Broadband on Jobs and the German Economy“).

⁹ Teisingumo Teismas byloje „De Coster“ (C-17/00, [2001 m.] Rink. p. I-9445, nr. 37), priminė kad bet kokie vietos antriniai teisės aktai, kuriais paveikiama galimybė laisvai teikti paslaugas, turi atitikti proporcingumo principą. Tuo pačiu palydovinių antenų atveju Komisija savo Komunikate dėl laisvo prekių ir paslaugų judėjimo principų. 28 ir 49 straipsniai dėl palydovinių antenų naudojimo (COM(2001) 351 galutinis) bendro taikymo pabrėžė, kad kiekviena valstybė narė yra atsakinga už sąlygų, kurių reikia laikytis pagal jos vidaus teisės sistemą įrengiant ir naudojant palydovines antenas, nustatymą, tačiau kai kurie nacionaliniai teisės aktai vis tiek gali paveikti priėmimo galimybes. Taigi, netiesiogiai jie gali paveikti per palydovą perduodamų įvairių paslaugų (kurios yra tarpvalstybinio pobūdžio), pvz., televizijos ir radijo transliacijų kartu su interaktyviomis paslaugomis (informacinės visuomenės paslaugos), paskirstymą. Todėl tokios nacionalinės priemonės turi atitikti tokius pagrindinius Sutarties principus, kaip laisvas prekių judėjimas ir laisvė teikti paslaugas bendrojoje rinkoje.

¹⁰ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2887/2000 dėl atsietos prieigos prie vietinės linijos, OL L 336, 2000 12 30, p. 4.

1.3. Politinis kontekstas

Europos skaitmeninė darbotvarkė yra pavyzdinė strategijos „Europa 2020“ iniciatyva, kurios tikslas – užtikrinti, kad skaitmeninė bendroji rinka, grindžiama sparčiuoju ir itin sparčiu internetu ir sąveikiomis taikomosiomis programomis, suteiktų tvarios ekonominės ir socialinės naudos.

Joje visų pirma nurodyta, kad visoje Sąjungos teritorijoje reikia mažinti plačiajuosčio ryšio diegimo sąnaudas, taip pat ir tinkamai planuojant bei koordinuojant ir mažinant administracinę naštą¹¹.

2012 m. kovo 1 ir 2 d. Europos Vadovų Taryba paragino imtis veiksmų Sąjungos mastu, siekiant užtikrinti geresnę plačiajuosčio ryšio aprėptį, įskaitant sparčiojo plačiajuosčio ryšio infrastruktūros sąnaudų sumažinimą¹².

Komunikate „II bendrosios rinkos aktas. Drauge už naują augimą“ ši iniciatyva nurodyta kaip vienas iš 12 pagrindinių veiksmų, padidinsiančių augimą, užimtumą ir pasitikėjimą bendrojoje rinkoje ir užtikrinsiančių realų praktinį poveikį¹³. II bendrosios rinkos akte Komisijos pasiūlymą numatyta priimti pirmąjį 2013 m. ketvirtį. 2012 m. gruodžio 13 ir 14 d. Europos Vadovų Taryba paragino Komisiją iki 2013 m. pavasario pateikti visus pagrindinius pasiūlymus¹⁴.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

2.1. Viešos konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Nuo 2012 m. balandžio 27 d. iki liepos 20 d. Komisijos tarnybos vykdė viešas konsultacijas, per kurias ragino suinteresuotąsias šalis pateikti savo nuomonę, atsakant į penkias klausimų grupes, apimančias visą tinklo diegimo grandinę nuo planavimo etapo iki galutiniams paslaugų gavėjams teikiamos ryšio paslaugos¹⁵.

Įvairios suinteresuotosios šalys iš 26 ES ir ELPA šalių raštu pateikė daugiau kaip šimtą atsakymų. Daugiausia respondentų buvo elektroninio ryšio teikėjai (27) ir jų prekybos asociacijos (14), taip pat viešojo sektoriaus institucijos, įskaitant centrinės valdžios institucijas (22, įskaitant 6 nacionalines reguliavimo institucijas (NRI)) ir vietos valdžios institucijas (9). Kitos komunalinės įmonės (7) atsakymus pateikė daugiausia per prekybos asociacijas. Įrangos gamintojai (5) ir inžinerijos bei IRT prekybos asociacijos (6) taip pat pateikė atsakymų.

Apskritai respondentai palankiai reagavo į Komisijos ketinimą imtis iniciatyvos civilinės inžinerijos sąnaudų, skirtų plačiajuosčio ryšio diegimui visoje bendrojoje rinkoje, klausimui spręsti. Dauguma respondentų patvirtino, kad klausimai sprendžiami neveiksmingai ir kad yra kliūčių, taip pat kad yra galimybių sumažinti sąnaudas. Suinteresuotosios šalys aiškiai

¹¹ 2010 m. gegužės 19 d. Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui Europos skaitmeninė darbotvarkė, COM(2010) 245, ypač 2.4.1 skirsnis.

¹² 2012 m. kovo 1–2 d. Europos Vadovų Tarybos išvados, EUCO 4/2/12, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/lt/12/st00/st00004-re02.lt12.pdf>, 15 punktas.

¹³ 2012 m. spalio 3 d. Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui, COM(2012) 573, 9 pagrindinis veiksmas.

¹⁴ 2012 m. gruodžio 13–14 d. Europos Vadovų Tarybos išvados, EUCO 205/12, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/134353.pdf, 17 punktas.

¹⁵ Viešų konsultacijų rezultatų ataskaita įtraukta į prie šio pasiūlymo pridėtą Poveikio vertinimo ataskaitą (ataskaitos I priedas).

pripažino, kad yra problemų ir kad reikia imtis veiksmų. Pasiūlyta keletas sprendimų, kai kurie iš jų labai plataus užmojo, kai kurie nuosaikesni.

Be viešų konsultacijų, Komisijos tarnybos sukūrė interneto diskusijų forumą, kad suinteresuotosios šalys galėtų dalytis idėjomis¹⁶.

Komisijos tarnybos palaikė nuolatinius ryšius su visų susijusių viešojo ir privačiojo sektorių pagrindinėmis suinteresuotosiomis šalimis.

2.2 Tyrimai ir kiti informacijos šaltiniai

Komisijos tarnybos užsakė atlikti du tyrimus: pavedė bendrovei „Deloitte“ ištirti sąnaudų mažinimo praktiką, susijusią su pasyviosios plačiajuosčio ryšio infrastruktūros diegimu¹⁷, o bendrovei „Analysys Mason“ – pagrįsti poveikio vertinimą, kuris bus pridėtas prie šio pasiūlymo¹⁸.

Be to, Komisijos tarnybos rėmėsi papildomais informacijos šaltiniais, tyrimais ir geriausia nacionaline praktika (įskaitant Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Italijos, Lietuvos, Nyderlandų, Lenkijos, Portugalijos, Slovėnijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės)¹⁹. Atsakingos Komisijos tarnybos taip pat rinko išsamią informaciją per nacionalines reguliavimo institucijas.

2.3 Siūlomo reglamento poveikio vertinimas

Komisijos tarnybos atliko poveikio vertinimą²⁰. Išsamesnei analizei pasirinkti keturi politikos variantai.

1 variantas. Įprastinė veikla: išlaikyti dabartinį stebėsenos, vykdymo užtikrinimo ir vadovavimo būdą.

2 variantas. Skatinti didesnę telekomunikacijų sektoriaus našumą: rekomenduoti priemones, kuriomis nacionalinės reguliavimo institucijos nuosekliau ir suderintai taikytų elektroninių ryšių reguliavimo sistemą.

3 variantas. Užtikrinti didesnę visų sektorių našumą: reglamento, kurio tikslas – panaudoti sektorių tarpusavio bendradarbiavimo galimybes, pasiūlymas (dviem papildomais variantais 3a ir 3b atitinkamai numatomas vien tik reglamentas ir reglamento ir rekomendacijos derinys).

4 variantas. Priimti priemones didesniai našumui pasiekti: teisės akto pasiūlymas, kuriuo papildoma dabartinė reguliavimo sistema ir pavedama priimti platesnio nei pagal 3 variantą masto priemones, pvz., infrastruktūros atlasai, sąnaudas atitinkančios infrastruktūros prieigos sąlygos, privalomas bendradarbiavimas vykdant civilinės inžinerijos darbus, net ir tuo atveju, kai nefinansuojama viešosiomis priemonėmis, ir sparčiajam ryšiui parengtos infrastruktūros diegimas senuose pastatuose.

Analizuojant variantus daugiausia dėmesio kreipiama į tiesiogiai suinteresuotų šalių patiriamas sąnaudas ir jų gaunamą naudą, tikėtiną poveikį tinklo investicijoms ir plačiajuosčio

¹⁶ Žr. <http://daa.ec.europa.eu/content/special/crowdsourcing>.

¹⁷ „Deloitte“ parengtu tyrimu grindžiama ataskaita, papildomai patikrinta pagal kitus šaltinius, įtraukta į Poveikio vertinimo ataskaitą (ataskaitos II priedas), pridėtą prie šio pasiūlymo.

¹⁸ Ši ataskaita įtraukta į Poveikio vertinimo ataskaitą (ataskaitos III priedas), pridėtą prie šio pasiūlymo.

¹⁹ Visas šių šaltinių sąrašas pateiktas Poveikio vertinimo ataskaitos bibliografiniame sąrašė.

²⁰ Poveikio vertinimo ataskaita pridedama prie šio pasiūlymo.

ryšio diegimui, taip pat į platesnio masto makroekonominę poveikio vartotojų gerovei, augimui, konkurencingumui ir bendrajai rinkai analizę.

Poveikio vertinimo ataskaitoje padaryta išvada, kad geriausias yra 3a variantas, nes jį pasirinkus galima veiksmingai siekti nustatytų tikslų, užtikrinamas geras sąnaudų ir naudos santykis, galima veiksmingai ir nuosekliai panaudoti sąnaudų mažinimo galimybes, atsižvelgiant į bendrus ES politikos tikslus ir laikantis proporcingumo ir subsidiarumo principų.

Informacija apie pasiūlytos priemonės pasirinkimą pateikta 3.4 skirsnyje.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Teisinis pagrindas

Pasiūlymas grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsniu. Šį pasirinkimą pateisina pasiūlymo tikslai, kuriais siekiama pagerinti vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlygas.

Be to, kaip patvirtinta teismų praktika, šiuo straipsniu Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikiama veiksmų laisvė, atsižvelgiant į bendrą situaciją ir konkrečias derintino klausimo aplinkybes, susijusias su tinkamiausiu norimam rezultatui pasiekti derinimo metodu, visų pirma tose srityse, kurioms būdingi sudėtingi techniniai požymiai²¹.

3.2. Subsidiarumas

Siūlomas Europos įsikišimas, siekiant sumažinti sparčiojo elektroninio ryšio infrastruktūros diegimo sąnaudas, yra grindžiamas subsidiarumo principu.

Subsidiarumo principu siekiama dviejų tikslų. Viena vertus, juo remiantis Sąjungai leidžiama imtis veiksmų, jeigu valstybės narės pačios negali tinkamai išspręsti problemos. Kita vertus, juo siekiama remti valstybių narių įgaliojimus tose srityse, kuriose Sąjungos veiksmas negalima pasiekti geresnių rezultatų. Tikslas – kad sprendimai Sąjungoje būtų priimami kuo labiau atsižvelgiant į piliečių interesus.

Siūlomame reglamente daugiausia dėmesio skiriama konkrečioms, tiesiogiai taikytinoms teisėms ir įpareigojimams apibrėžti, siekiant palengvinti fizinės infrastruktūros diegimo ir inžinerinių darbų planavimą ir vykdymą, įskaitant papildomas nuostatas, kuriomis siekiama užtikrinti susijusios informacijos skaidrumą ir administracinių procedūrų koordinavimą. Be to, šiame reglamente nustatyti fizinės pastato infrastruktūros reikalavimai, taikytini naujiems pastatams ir kapitališkai renovuojamiems pastatams.

Numatytos priemonės grindžiamos dabartine geriausia kelių valstybių narių praktika, pavyzdžiui, susijusia su pakartotiniu dabartinės fizinės infrastruktūros panaudojimu Lietuvoje ir Portugalijoje, su dabartinės infrastruktūros skaidrumu Belgijoje ir Vokietijoje, bendru diegimu Suomijoje ir Švedijoje, su pirmumo teisių ir administracinių procedūrų supaprastinimu Nyderlanduose ir Lenkijoje, taip pat su sparčiojo plačiajuosčio ryšio infrastruktūra naujuose pastatuose Ispanijoje ir Prancūzijoje²². Kai kurios valstybės narės įvedė priemones, kuriomis siekiama net šiek tiek daugiau, nei pasiūlytomis priemonėmis,

²¹ Žr. bylos C-66/04 45 dalį ir bylos C-217/04 43 dalį.

²² Žr. Europos Komisijos Ryšių tinklų, turinio ir technologijų generaliniam direktoratui skirtą „Analysys Manson“ galutinę ataskaitą „Parama rengiant poveikio vertinimą, pridedamą prie ES iniciatyvos dėl sparčiojo plačiajuosčio ryšio infrastruktūros diegimo sąnaudų mažinimo“ (SMART 2012/2013).

pvz., vieno langelio sistema Graikijoje. Pasiūlytu reglamentu nepažeidžiamos tokios išsamesnės nacionalinės teisės aktų nuostatos.

Siūlomas reglamentas taip pat neturi poveikio jokiai specialiai reguliavimo priemonei, įskaitant priemones padėčiai ištaisyti, kurias nacionalinės reguliavimo institucijos, remdamosi Sąjungos elektroninių ryšių reguliavimo sistema, nustato didelę įtaką rinkoje turinčioms įmonėms.

Siūlomos priemonės būtinos Sąjungos mastu, siekiant pagerinti vidaus rinkos kūrimo ir veikimo sąlygas, kad būtų galima:

- pašalinti bendrosios rinkos veikimo kliūtis, kurios atsiranda dėl taisyklių ir administracinės praktikos nacionaliniu ir subnacionaliniu mastu skirtumų ir kurios trukdo Europos bendrovėms vystytis ir augti, neigiamai veikia Europos konkurencingumą ir sukuria kliūtis investuoti ir vykdyti veiklą tarpvalstybiniu mastu ir taip trukdo laisvai teikti elektroninio ryšio paslaugas ir užtikrinti tinklus, kaip garantuojama pagal dabartinius Sąjungos teisės aktus. Pavyzdžiui, dėl atskirų, neskaidrių tinklo diegimo reguliavimo metodų padidėja prieigos prie kiekvienos nacionalinės rinkos sąnaudos. Dėl tokių nevienodų metodų sudaromos kliūtys tarptautinėms ir nacionalinėms bendrovėms, kurios vis didėjančios pasaulinės konkurencijos sąlygomis nori pasiekti masto ekonomiją Europos mastu. Be to, trukdoma plėtoti naujas paslaugas, kurios galėtų atsirasti labai sparčiai, nepertraukiamai veikiančiuose tinkluose tarpvalstybiniu mastu;
- skatinti visuotinę plačiajuosčio ryšio aprėptį, kuri yra būtina bendrosios skaitmeninės rinkos plėtojimo sąlyga, ir taip padėti šalinti didelę bendrosios rinkos kūrimo užbaigimo kliūtį, kartu prisidedant prie teritorinės sanglaudos užtikrinimo. Šie tikslai bus pasiekti tik tuomet, jeigu visoje ES sumažės infrastruktūros diegimo sąnaudos;
- realizuoti dideles nepanaudotas galimybes sumažinti plačiajuosčio ryšio diegimo sąnaudas ir palengvinti diegimą, įskaitant esamos geriausios praktikos taikymą visoje ES;
- dideliu mastu paprastinti veiksmingo planavimo ir investavimo procesus, taip palengvinant Europos operatorių plėtrą;
- atsižvelgiant į „šiuos tikslus ir uždavinius, glaudžiai susijusius su sritimis“²³, kurioms skirtos ES teisės aktuose jau numatytos kelios priemonės, visų pirma susijusius su elektroninių ryšių sektoriumi²⁴, tačiau taip pat ir su kitais sektoriais (pvz., komunalinės įmonės, siekiančios gauti pelno iš savo fizinės infrastruktūros, sinergijos diegiant pažangiuosius elektros energijos tinklus), užtikrinti, kad įmonėms ir investuotojams būtų taikomos vienodos sąlygos ir jie nebūtų diskriminuojami.
- Kad šis pasiūlymas atitiktų subsidiarumo principą, sudaryta keletas susitarimų:
- pirma, valstybės narės gali išlaikyti arba priimti išsamesnes nuostatas, kuriose būtų patikslinti arba papildyti siūlomame reglamente numatyti įpareigojimai, pvz., susiję su prieiga prie esamos infrastruktūros, inžinerinių darbų ir bendro diegimo koordinavimu;
- be to, nors siūlomu reglamentu sukurtos užduotys numatytais atvejais paskiriamos nepriklausomai NRI pagal elektroninių ryšių reguliavimo sistemą, atsižvelgiant į jos

²³ Žr. bylos C-217/04, 47 dalį.

²⁴ Žr., pvz., Geresnio reguliavimo direktyvos 2009/140/EB 8 konstatuojamąją dalį, Pagrindų direktyvos 22 konstatuojamąją dalį ir Reglamento 2887/2000/EB 1 ir 4 konstatuojamąsias dalis.

patirtį ir nepriklausomumą, valstybės narės gali paskirti įvairias kompetentingas įstaigas pagal vietos konstitucinę kompetencijos ir įgaliojimų suteikimo sistemą²⁵, užtikrindama optimalų sutelkimo lygį, kad būtų galima garantuoti efektyvų paskirtų užduočių vykdymą. Tai taikytina visoms pagal reglamentą numatytoms užduotims: leidimų suteikimo informaciniam punktui, skaidrumui ir ginčų sprendimui;

- antra, kalbant apie esamos fizinės infrastruktūros skaidrumą, nepaisant to, kad keletas valstybių narių įgyvendino įvairias kartografavimo iniciatyvas, naudodamos GIS (geografinės informacijos sistema) taikomąsias programas, kurios kai kuriose valstybėse narėse apima ne tik elektroninio ryšio infrastruktūrą, bet ir kitų komunalinių įmonių fizinę infrastruktūrą, šiuo pasiūlymu nereikalaujama, kad valstybės narės imtųsi tokių kartografavimo veiksmų. Pasiūlymu taip pat nereikalaujama, kad duomenys būtų kaupiami arba saugomi bendrame punkte. Valstybės narės įpareigos pateikti tokius duomenis bendrame informaciniame punkte, tai galima padaryti pateikiant interneto nuorodas į kitas vietas. Pasiūlymu taip pat bendrai neįpareigojama iš anksto pranešti apie planuojamus inžinerinius darbus. Vietoj to, siekiant diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklus, elektroninio ryšio paslaugų teikėjams pasiūlymu suteikiami įgaliojimai prašyti šios informacijos tinklo paslaugų teikėjų;
- trečia, leidimų suteikimo atžvilgiu, šiuo pasiūlymu nedaromas poveikis valstybių narių procedūriniam savarankiškumui šalies viduje skirstyti kompetenciją. Nors ryšių palaikymo punkte turi būti informacijos apie įvairias leidimų suteikimo procedūras ir per jį turi būti pateikiamos paraiškos, jo vaidmuo yra ribotas, t. y. išsiųsti įvairius leidimus ir koordinuoti leidimų suteikimo procesą. Be to, įvairūs terminai derinami tik numatytais atvejais, o valstybės narėms leidžiama laikytis savo konkrečių terminų arba juos nustatyti, nepažeidžiant kitų konkrečių terminų arba įpareigojimų, kurie nustatyti tinkamam procedūros veikimui užtikrinti ir kurie taikytini pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę;
- galiausiai pastato įrangos atveju siūlomu reglamentu valstybės narėms leidžiama pritaikyti reglamentu numatytus įpareigojimus prie nacionalinės ir vietos specifikos, į jo taikymo sritį neįtraukiant tokių pastatų kategorijų, kaip individualūs gyvenamieji pastatai arba renovuoti pastatai, visiškai laikantis subsidiarumo ir proporcingumo principų.

3.3. Proporciumas

Siūlomos priemonės taip pat yra pagrįstos proporcingumo požiūriu.

Siūlomomis sąnaudų mažinimo priemonėmis daugiausia dėmesio skiriama koordinavimo ir skaidrumo didinimui, taip pat minimalių priemonių derinimui, suteikiant galimybę suinteresuotosioms šalims pasinaudoti sinergija ir sumažinti diegimo neveiksmingumą. Be to, nors siūlomomis priemonėmis siekiama sumažinti prieigos prie fizinės infrastruktūros kliūtis, jomis netinkamai nepakenkiama nuosavybės teisėms ir pirmiausia remiamasi komercinėmis derybomis.

Siūlomomis priemonėmis nenustatoma konkrečių verslo modelių. Jas taikant taip pat yra galimybė valstybės narėms priimti išsamesnes nuostatas, taigi priemonės greičiau papildys, o ne paveiks įgyvendinamas nacionalines iniciatyvas. Priešingai, jas taikydamos valstybės narės galės remtis savo dabartinėmis priemonėmis ir pasirinkti jų specifikai geriausiai

²⁵ Žr. bylos 272/83 25 ir 27 punktus.

tinkančią bet kurios esamos ar naujos priemonės struktūrą, nebūtinai patirdamos papildomų išlaidų.

Nors siūlomu reglamentu šiek tiek paveikiamos nuosavybės teisės, tai daroma atsižvelgiant į proporcingumo principą.

Pasiūlymu suteikiama komercinių derybų dėl prieigos prie fizinės infrastruktūros galimybė, neįpareigojant užtikrinti prieigos iš anksto nustatytais ar sąnaudas atitinkančiomis sąlygomis. Jame numatomos orientacinės priežastys, kai atsisakymas suteikti prieigą gali būti laikomas pagrįstu, pavyzdžiui, techninis fizinės infrastruktūros, prie kurios prašoma prieigos, kad būtų galima įrengti bet kokius elektroninio ryšio tinklų elementus, tinkamumas, vietos elementams įrengti trūkumas arba tinklo vientisumas ir saugumas.

Nors pasiūlyme numatytas ginčų sprendimas nepagrįsto atsisakymo suteikti prieigą atveju, jame atsižvelgiama į keletą parametrų nustatant prieigos kainą, pvz., prašomos prieigos poveikį verslo planui, kuriuo grindžiamos tinklo operatoriaus investicijos, ypač neseniai pastatytos fizinės infrastruktūros, kuri naudojama sparčiojo elektroninio ryšio paslaugoms teikti, atveju.

Esamos fizinės infrastruktūros skaidrumo atveju pasiūlymas susijęs su infrastruktūra, kuri tinkama sparčiajam tinklui diegti, o ne fizinei infrastruktūrai apskritai. Juo taip pat valstybėms narėms leidžiama numatyti bendrųjų išimčių techniškai netinkamos infrastruktūros atveju. Be to, pasiūlymu siekiama padaryti, kad informacija būtų pateikiama mažiausiomis sąnaudomis. Dėl šios priežasties į pasiūlymą įtraukti laipsniški įpareigojimai, kuriais remiantis galima suorganizuoti prieigą prie jau turimos informacijos ir pasitelkti tyrimus tik tuomet, kai viešosios valdžios institucijos arba elektroninio ryšio teikėjai šios informacijos negali lengvai gauti.

Civilinės inžinerijos darbų koordinavimo atveju pasiūlymu neribojama ekonominė įmonių laisvė, visų pirma, juo remiantis, šalims, nepasirinkusioms šio komercinio modelio, bendras diegimas nėra privalomas, nebent jis finansuojamas viešosiomis lėšomis. Priešingai, pasiūlymu siekiama leisti sudaryti komercinius bendro diegimo susitarimus, suteikiant galimybę geriau skleisti informaciją apie būsimus civilinės inžinerijos darbus.

Kalbant apie fizinę pastato infrastruktūrą, įpareigojimas įrengti pastatuose sparčiajam ryšiui parengtą fizinę infrastruktūrą taikomas tik naujiems ir kapitališkai renovuojamiems pastatams. Taip yra todėl, kad šiais atvejais sąnaudos yra ribinės, palyginti su didelėmis sąnaudomis, kurios patiriamos įrengiant naują pasyviąją infrastruktūrą esamuose pastatuose, ir greičiausiai jas kompensuos didesnė turto vertė. Be to, pasiūlymu dar susiaurinama šio įpareigojimo taikymo sritis iki kapitalinės pastatų renovacijos, kai reikalingas statybos leidimas. Proporcingumo tikslais valstybėms narėms taip pat numatytos bendrosios išimtys.

3.4. Pagrindinės teisės

Išnagrinėtas siūlomų priemonių poveikis pagrindinėms teisėms.

Nors tinklo operatorių įpareigojimas patenkinti visus pagrįstus prašymus suteikti prieigą prie jų fizinės infrastruktūros galėtų apriboti jų teisę vykdyti veiklą, taip pat jų nuosavybės teisę, šiuo atžvilgiu neigiamą poveikį sušvelnina nuostata, kad tokia prieiga turėtų būti suteikta sąžiningomis sąlygomis, įskaitant kainą. Be to, šį apribojimą reikia laikyti pagrįstu ir proporcingu, siekiant sumažinti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo sąnaudas, nes taip sumažėtų poreikis atlikti civilinės inžinerijos darbus, kurie sudaro beveik 80 % tinklo diegimo sąnaudų. Atsižvelgiant į tinklo operatorių įpareigojimą suteikti minimalios informacijos apie esamas infrastruktūras, apsaugos priemonės, susijusias su teise į privatumą ir verslo paslapčių apsauga, užtikrinamos numatant išimtis veiklos ir verslo paslapčių tikslais.

Įmonių, vykdančių visiškai ar iš dalies viešosiomis priemonėmis finansuojamus inžinerinius darbus, įpareigojimas patenkinti bet kokią pagrįstą prašymą suteikti prieigą, atsižvelgiant į sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementų diegimą, galėtų apriboti jų teisę vykdyti veiklą, taip pat jų nuosavybės teisę. Vis dėlto bet koks toks įpareigojimas būtų taikomas tik tuomet, jeigu nebūtų susijęs su papildomomis iš pradžių numatytų inžinerinių darbų sąnaudomis ir jeigu koordinavimo prašymas pateikiamas kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau nei prieš mėnesį iki galutinio projekto pateikimo kompetentingoms leidimų suteikimo institucijoms. Be to, šį apribojimą reikia laikyti pagrįstu ir proporcingu, siekiant sumažinti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo sąnaudas, kadangi taip elektroninio ryšio tinklo operatoriai galėtų padengti tik dalį civilinės inžinerijos darbų sąnaudų.

Įsipareigojimas įrengti visuose naujai statomuose pastatuose sparčiajam ryšiui parengtą fizinę infrastruktūrą galėtų paveikti susijusios nuosavybės savininkų nuosavybės teises. Šį apribojimą reikia laikyti pagrįstu ir proporcingu, siekiant sumažinti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo sąnaudas, nes pastatuose nereikėtų įrengti naujos fizinės infrastruktūros.

Viešųjų ryšių tinklų paslaugų teikėjo teisė įrengti galinį savo tinklo įrenginį koncentracijos punkte, atsižvelgiant į galimybę pasinaudoti sparčiajam ryšiui parengta fizine pastato infrastruktūra, galėtų paveikti susijusios privačiosios nuosavybės savininkų nuosavybės teisę. Vis dėlto tokius apribojimus riboja viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjams taikomas įpareigojimas kuo labiau sumažinti poveikį privačiajai nuosavybei ir padengti bet kokias patirtas sąnaudas. Be to, šį apribojimą reikia laikyti pagrįstu ir proporcingu, siekiant sumažinti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo sąnaudas, nes taip elektroninio ryšio tinklo operatoriai galėtų pasiekti masto ekonomiją diegdami savo tinklus.

Viešojo ryšių tinklo paslaugų teikėjų teisė pasinaudoti bet kuria esama sparčiajam ryšiui parengta fizine pastato infrastruktūra galėtų paveikti teisės į naudojimąsi fizine pastato infrastruktūra turėtojo nuosavybės teises. Vis dėlto šis apribojimas yra ribotas, nes tokia prieiga turėtų būti suteikta pagrįstomis sąlygomis ir ji būtų taikoma tik tais atvejais, kai dubliavimas techniškai neįmanomas arba ekonomiškai neefektyvus.

Teisė į veiksmingą priemonę padėčiai ištaisyti, skirtą šalims, kurioms taikomi pirmiau nurodyti apribojimai, užtikrinama galimybe perduoti bylą kompetentingai nacionalinei ginčų sprendimo institucijai, nepaveikiant nė vienos iš šalių teisės perduoti bylą teismui.

3.5. Pasirinkta priemonė

Komisija siūlo reglamentą, nes juo garantuojamas išsamus, tiesiogiai taikomas sprendimas, taip pat ir visiems leidimams, kurie reikalingi tinklams diegti. Juo užtikrinama galimybė greitai panaudoti sąnaudų mažinimo priemones, išlaikant Europos skaitmeninės darbotvarkės tikslų, kuriuos reikia pasiekti iki 2020 m., įgyvendinimo tempą.

Priešingai nei direktyva, kai dar reikėtų papildomo laiko, kad valstybės narės ją perkeltų į savo teisę, reglamentu bus greitai nustatytos pagrindinės teisės ir įpareigojimai dėl tinklo diegimo visoje bendrojoje rinkoje. Be to, remiantis direktyvos pobūdžiu, būtų leidžiama labai įvairiai įgyvendinti tas teises ir įpareigojimus ir taip būtų išlaikytas besiformuojantis mišrus modelis. Priešingai, tiesiogiai taikoma teisine priemone bus sumažintas esamas susiskaidymas ir užkertamas kelias būsimam susiskaidymui, daugiausia dėmesio skiriant pasirinktoms elektroninio ryšio tinklų bendrosios rinkos plėtros kliūtims šalinti, remiantis geriausia praktika, tačiau organizacinius klausimus daugiausia paliekant spręsti valstybėms narėms savo nuožiūra. Tiekėjams reikia suteikti tiesiogiai taikytinų teisių, susijusių su visais tinklo planavimo ir diegimo etapais, kuriomis jie galėtų remtis nacionaliniuose teismuose ne tik prieš valstybes nares, bet taip pat prieš kitas privačias šalis, pavyzdžiui, infrastruktūros savininkus.

Turint omenyje, kad pasiūlymo pagrindas – teisių ir įpareigojimų, tiesiogiai taikytinų visoje bendrojoje rinkoje, apibrėžimas, atrodo, kad reglamentas yra tinkamesnė teisinė priemonė nei direktyva, kadangi jis turi akivaizdžių privalumų našumo ir efektyvumo prasme ir sukuria vienodas sąlygas piliečiams bei įmonėms, užtikrindamas didesnes privataus teisės aktų vykdymo užtikrinimo galimybes²⁶. Taigi, priešingai nei direktyva, kurią reikia perkelti į nacionalinę teisę, tiesiogiai taikytinu reglamentu geriau užtikrinamas greitas poveikis, kuris būtinas, siekiant prisidėti prie skaitmeninės darbotvarkės tikslų iki 2020 m. užtikrinti galimybę naudotis plačiajuosčiu ryšiu.

Dideli sąnaudų mažinimo priemonių privalumai tiek ekonominės naudos, tiek socialinių privalumų atžvilgiu daug didesni už bet kokią administracinę naštą.

3.6. Pasiūlymo struktūra ir pagrindinės teisės ir įpareigojimai

1 straipsnis. Tikslas ir taikymo sritis

- 1 straipsnyje nustatomi reglamento tikslai ir taikymo sritis.

2 straipsnis. Apibrėžtys

- Be ES elektroninių ryšių reguliavimo sistema nustatytųjų, šiame straipsnyje pateikiamos papildomų terminų apibrėžtys.

3 straipsnis. Prieiga prie esamos fizinės infrastruktūros

- 3 straipsnyje nustatyta bendra tinklo operatorių teisė suteikti prieigą prie jų fizinės infrastruktūros ir tinklo operatorių įpareigojimas patenkinti pagrįstus prašymus suteikti prieigą prie jų fizinės infrastruktūros sąžiningomis sąlygomis, atsižvelgiant į elektroninio ryšio tinklų elementų diegimą.
- Numatyta, kad bet koki prašymo atmetimą arba ginčą dėl sąlygų peržiūrės ginčų sprendimo institucija – šią funkciją įprastais atvejais numatoma pavesti Nacionalinei reguliavimo institucijai (NRI).

4 straipsnis. Su fizine infrastruktūra susijęs skaidrumas

- 4 straipsnyje numatyta teisė gauti minimalios informacijos apie esamą (-as) fizinę (-es) infrastruktūrą (-as) ir planuojamus inžinerinius darbus.
- Straipsnis susijęs su tinklo operatorių įpareigojimu patenkinti pagrįstus prašymus dėl konkrečių jų fizinės infrastruktūros elementų patikrinimų vietoje.
- Ginčų sprendimas dėl patikrinimų vietoje arba prieigos prie informacijos būtų pavestas ginčų sprendimo institucijai, įprastais atvejais – NRI.

5 straipsnis. Inžinerinių darbų koordinavimas

- Šiame straipsnyje nustatyta teisė derėtis dėl inžinerinių darbų koordinavimo.
- Be to, jame nustatomas įpareigojimas viešosiomis priemonėmis finansuojamus inžinerinius darbus atliekančioms įmonėms patenkinti pagrįstus prašymus dėl inžinerinių darbų koordinavimo susitarimų skaidriomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis.

²⁶ 2012 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl „II bendrosios rinkos akto. Drauge už naująjį augimą“ (2012/2663(RSP)) 10 punktą.

6 straipsnis. Leidimų suteikimas

- Šiame straipsnyje nustatyta teisė gauti elektroninėmis priemonėmis ir per bendrą informacinį punktą visą informaciją, susijusią su sąlygomis ir procedūromis, taikytinomis konkrečioms inžineriniams darbams, taip pat teisė teikti leidimų paraiškas elektroninėmis priemonėmis per tą punktą. Pasitelkus informacinį punktą palengvinamas ir koordinuojamas leidimų suteikimo procesas ir stebima, kad būtų laikomasi terminų.
- Be to, jame nustatomas bendras maksimalus terminas, jeigu terminas nenumatytas nacionalinės arba ES teisės aktuose, taip pat teisė laiku gauti sprendimą, susijusį su leidimų paraiškomis.

7–8 straipsniai. Pastato įranga

- 7 straipsnyje nustatomas įsipareigojimas įrengti naujuose ir kapitališkai renovuojamuose pastatuose sparčiajam ryšiui parengtą fizinę infrastruktūrą ir įpareigojimas naujuose ir kapitališkai renovuojamuose daugiabučiuose pastatuose arba prie pastato įrengti koncentracijos punktą.
- 8 straipsnyje nustatoma elektroninio ryšio tinklo paslaugų teikėjų teisė įrengti galinį savo tinklo įrenginį pastato koncentracijos punkte, elektroninio ryšio operatorių teisė derėtis dėl prieigos prie bet kokios esamos sparčiajam ryšiui parengtos fizinės infrastruktūros ir, nesant sparčiajam ryšiui parengtos pastato infrastruktūros, teisė įrengti galinį savo tinklo įrenginį privačioje abonentų patalpoje su sąlyga, kad taip sumažinamas poveikis privačiai nuosavybei ir tai atliekama savo lėšomis.
- 9–11 straipsniai
- Šiuose straipsniuose pateikiamos baigiamosios nuostatos, įskaitant kompetentingų įstaigų paskyrimą ir įpareigojimą peržiūrėti reglamentą per trejus metus nuo jo įsigaliojimo.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Siūlomas reglamentas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl priemonių sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo sąnaudoms mažinti

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²⁷,
atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²⁸,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) skaitmeninė ekonomika iš esmės keičia bendrąją rinką. Jos inovacijos, sparta ir tarpvalstybinė aprėptis gali pastūmėti bendrosios rinkos integravimą į kitą lygį. Sąjungos vizija – skaitmeninė ekonomika, teikianti tvarią ekonominę ir socialinę naudą, grindžiamą moderniomis elektroninėmis paslaugomis ir sparčiu interneto ryšiu. Aukštos kokybės skaitmeninė infrastruktūra grindžiami beveik visi šiuolaikinės novatoriškos ekonomikos sektoriai, ji yra strategiškai svarbi socialinei ir teritorinei sanglaudai. Todėl visi piliečiai ir įmonės turi turėti galimybę būti skaitmeninės ekonomikos dalyviais;
- (2) pripažindamos sparčiojo plačiajuosčio ryšio diegimo svarbą, valstybės narės patvirtino plataus užmojo plačiajuosčio ryšio tikslus, išdėstytus Komisijos komunikate Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos skaitmeninė darbotvarkė. Skaitmeninėmis technologijomis grindžiamas Europos augimas“²⁹ (toliau – skaitmeninė darbotvarkė): plačiajuostis 30 Mb/s spartos ryšys iki 2013 m. turi tapti visiškai prieinamas visiems namų ūkiams, o iki 2020 m. bent pusėje visų namų ūkių turi veikti spartesnis kaip 100 Mb/s interneto ryšys;
- (3) skaitmeninėje darbotvarkėje taip pat nurodyta, jog reikia priimti politiką, kuria būtų sumažintos plačiajuosčio ryšio diegimo sąnaudos visoje Sąjungos teritorijoje, įskaitant tinkamą planavimą ir koordinavimą bei administracinės naštos mažinimą;

²⁷ OL C , , p. .

²⁸ OL C , , p. .

²⁹ COM(2010) 245; žr. taip pat skaitmeninės darbotvarkės peržiūrą, COM(2012) 784 *final*.

- (4) atsižvelgiant į poreikį ES mastu imtis veiksmų, kad būtų užtikrinta geresnė plačiajuosčio ryšio aprėptis, taip pat ir mažinant sparčiojo plačiajuosčio ryšio infrastruktūros sąnaudas³⁰, II bendrosios rinkos akte³¹ pabrėžiamas poreikis papildomai dėti pastangų, kad būtų galima greitai pasiekti Europos skaitmeninėje darbotvarkėje nustatytus tikslus, *inter alia*, sprendžiant investavimo į sparčiuosius tinklus problemą;
- (5) visoje Sąjungoje diegiant sparčiuosius fiksuotojo ir belaidžio elektroninio ryšio tinklus, reikia esminių investicijų, kurių didelę dalį sudaro civilinės inžinerijos darbų sąnaudos;
- (6) didelę dalį šių sąnaudų galima priskirti diegimo proceso neveiksmingumui, kuris susijęs su esamos pasyviosios infrastruktūros (pvz., kanalų, vamzdžių, šulinių, spintų, stulpų, stiebų, antenų įrenginių, bokštų ir kitų atraminių konstrukcijų) naudojimu, kliūtimis, susijusiomis su inžinerinių darbų koordinavimu, apsunkinančiomis administracinėmis leidimų suteikimo procedūromis ir kliūtimis, susijusiomis su tinklų diegimu pastatuose;
- (7) priemonėmis, kuriomis siekiama padidinti esamos infrastruktūros naudojimo efektyvumą ir sumažinti naujų civilinės inžinerijos darbų vykdymo sąnaudas ir kliūtis, turėtų būti iš esmės prisidedama prie greito, plataus masto sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo užtikrinimo, kartu palaikant veiksmingą konkurenciją;
- (8) kai kurios valstybės narės priėmė priemones, kuriomis ketinama sumažinti plačiajuosčio ryšio diegimo sąnaudas. Išplėtojus šią geriausią praktiką visoje Sąjungoje, būtų galima reikšmingai prisidėti prie bendrosios skaitmeninės rinkos kūrimo. Tačiau ta praktika lieka nedidelio masto ir padrika. Be to, dėl skirtingų reguliavimo reikalavimų kartais komunalinės įmonės negali bendradarbiauti ir gali atsirasti kliūčių naujiems tinklo operatoriams patekti į rinką, taip pat kliūčių naujoms verslo galimybėms, todėl būtų trukdoma vystyti bendrąją rinką sparčiojo elektroninio ryšio tinklų fizinei infrastruktūrai naudoti ir diegti. Galiausiai ne visada atrodo, kad iniciatyvos, kurių imamasi valstybių narių mastu, yra visuotinės, tačiau labai svarbu imtis veiksmų viso diegimo proceso metu ir visuose sektoriuose, kad būtų užtikrintas nuoseklus ir reikšmingas poveikis;
- (9) šiuo reglamentu siekiama suteikti visoje Sąjungoje galiojančias minimalias teises ir nustatyti įpareigojimus, siekiant palengvinti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimą ir sektorių koordinavimą. Užtikrinant minimalias vienodas sąlygas, reikėtų nepakenkti geriausiai praktikai ir nacionaliniu ir vietos lygiu priimtoms priemonėms, kuriomis nustatytos išsamesnės nuostatos ir sąlygos, taip pat papildomoms priemonėms, kuriomis papildomos tos teisės ir įpareigojimai, laikantis subsidiarumo principo;
- (10) atsižvelgiant į *lex specialis* principą, kai taikomos konkretesnės reguliavimo priemonės, laikantis ES teisės, pastarosios priemonės turėtų būti viršesnės už šiame reglamente numatytas minimalias teises ir įpareigojimus. Todėl šiuo reglamentu neturėtų būti pažeidžiamos ES teisės nuostatos, ypač jokios specialios reguliavimo priemonės, įskaitant priemones padėčiai ištaisyti, kurios nustatomos didelę įtaką rinkoje turinčioms įmonėms, taikomų remiantis Sąjungos elektroninių ryšių reguliavimo sistema (2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva

³⁰ 2012 m. gruodžio 13–14 d. Europos Vadovų Tarybos išvados, EUCO 205/12, 17 punktas.

³¹ COM(2012) 573 galutinis.

2002/21/EB dėl elektroninio ryšio tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva)³², 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų Direktyva)³³, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos Direktyva)³⁴, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų Direktyva)³⁵ ir 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos Direktyva 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose³⁶);

- (11) elektroninio ryšio tinklo operatoriams, ypač naujiems rinkos dalyviams, gali būti daug veiksmingiau pakartotinai naudotis esama fizine infrastruktūra, įskaitant kitų komunalinių įmonių infrastruktūrą, siekiant diegti elektroninio ryšio tinklus, ypač tuose rajonuose, kur nėra tinkamo elektroninio ryšio tinklo arba kur įrengti naują fizinę infrastruktūrą gali būti ekonomiškai nepagrįsta. Be to, dėl sektorių tarpusavio sinergijos gali labai sumažėti inžinerinių darbų, susijusių su elektroninio ryšio tinklų diegimu, poreikis ir kartu su jais susijusių socialinių ir aplinkosaugos sąnaudų, pvz., dėl taršos, trukdžių ir eismo spūsčių. Todėl šį reglamentą reikėtų taikyti ne tik elektroninio ryšio tinklo paslaugų teikėjams, bet ir bet kuriam teisių naudotis tokiomis plataus masto visuotinėmis fizinėmis infrastruktūromis, kaip elektros energijos, dujų, vandentiekio ir nuotekų, šildymo ir transporto paslaugų, tinkančiomis elektroninio ryšio tinklo elementams įrengti, savininkui ar turėtojai;
- (12) atsižvelgiant į nedidelį diferenciacijos laipsnį, panaudojant tokių tinklų fizinę infrastruktūrą dažnai galima įrengti įvairius elektroninio ryšio tinklo elementus, įskaitant tuos, kuriais galima užtikrinti ne lėtesnio kaip 30 Mb/s plačiajuosčio ryšio prieigos paslaugas, laikantis technologinio neutralumo principo, nedarant įtakos pagrindinei teikiamai paslaugai ir patiriant minimalias pritaikymo sąnaudas. Todėl fizinę infrastruktūrą, kurioje tik ketinama įrengti kitus tinklo elementus, bet kuri netampa aktyviuoju tinklo elementu, iš esmės galima naudoti elektroninio ryšio kabeliams, įrangai arba bet kuriam kitam elektroninio ryšio tinklų elementui įrengti, nepriklausomai nuo faktinio jos naudojimo arba jos nuosavybės. Nepažeidžiant konkretaus bendro intereso, susijusio su pagrindinės paslaugos teikimu, reikėtų skatinti visų tinklo operatorių tarpusavio sąveiką, siekiant kartu padėti įgyvendinti Skaitmeninės darbotvarkės tikslus;
- (13) nors šiuo reglamentu taip pat neturėtų būti pažeidžiamos jokios specialios apsaugos priemonės, reikalingos tinklų saugumui ir vientisumui užtikrinti, taip pat užtikrinti, kad tinklo operatoriaus teikiama pagrindinė paslauga nebūtų paveikta, nacionalinės teisės aktų bendrosios taisyklės, kuriomis tinklo operatoriams draudžiama derėtis dėl prieigos prie elektroninio ryšio tinklo paslaugų teikėjų fizinės infrastruktūros, galėtų užkirsti kelią prieigos prie fizinės infrastruktūros rinkos sukūrimui, todėl jos turėtų būti panaikintos. Kartu šiame reglamente nustatytomis priemonėmis nepažeidžiama galimybė valstybėms narėms komunalinių įmonių operatorių suteikiamą prieigą prie infrastruktūros padaryti patrauklesnę, neįtraukiant įplaukų už šią paslaugą į galutinių

³² OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

³³ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

³⁴ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

³⁵ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

³⁶ OL L 249, 2002 9 17, p. 21.

paslaugų gavėjų tarifų, nustatytų jų pagrindinei veiklai, apskaičiavimo pagrindą pagal galiojančią ES teisę;

- (14) tinklo operatorius dėl objektyvių priežasčių gali atsisakyti suteikti prieigą prie konkrečios fizinės infrastruktūros. Visų pirma fizinė infrastruktūra gali nebūti techniškai tinkama, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, susijusias su infrastruktūra, prie kurios buvo paprašyta prieigos, įskaitant vietos trūkumą. Panašiai konkrečiomis aplinkybėmis dalijantis infrastruktūra gali būti rizikuojama tinklo vientisumu ir saugumu arba gali kilti grėsmė paslaugų, kurios pirmiausia teikiamos naudojantis ta pačia infrastruktūra, teikimui. Be to, kai tinklo operatorius jau teikia didmeninę prieigą prie fizinės tinklo infrastruktūros, kuri atitiktų prieigos prašytojo poreikius, prieiga prie pagrindinės fizinės infrastruktūros gali turėti nepalankų ekonominį poveikį jo verslo modeliui ir paskatoms investuoti, taip pat dėl jos gali būti neefektyviai dubliuojami tinklo elementai. Be to, kalbant apie prieigos įpareigojimus, susijusius su fizine infrastruktūra ir nustatytus pagal Sąjungos elektroninių ryšių reguliavimo sistemą, pvz., įpareigojimus, nustatytus didelę įtaką rinkoje turinčioms įmonėms, juos jau apimtų specialūs reguliavimo įpareigojimai, kurių šis reglamentas neturėtų paveikti;
- (15) kai elektroninio ryšio tinklų paslaugų teikėjai prašo prieigos konkrečioje srityje, tinklo operatoriai turėtų pateikti pasiūlymą dėl bendro jų infrastruktūros naudojimo sąžiningomis sąlygomis, įskaitant kainą, nebent prieiga nesuteikiama dėl objektyvių priežasčių. Priklausomai nuo aplinkybių, keletas elementų galėtų paveikti sąlygas, kuriomis suteikiama tokia prieiga, pavyzdžiui: bet kokios papildomos eksploatavimo ir pritaikymo sąnaudos; bet kokios prevencinės saugumo priemonės, kurias reikia priimti, siekiant apriboti neigiamą poveikį tinklo saugumui ir vientisumui; bet kokie specialūs susitarimai dėl atsakomybės žalos atveju; bet kokios viešosios subsidijos, suteiktos infrastruktūrai statyti, panaudojimas, įskaitant specialias sąlygas, susijusias su subsidija, arba numatytas pagal nacionalinę teisę, laikantis Sąjungos teisės; bet kokie nacionalinių nuostatų nulemti apribojimai, kuriais siekiama apsaugoti aplinką, visuomenės sveikatą, visuomenės saugumą arba miesto ir šalies planavimo tikslų;
- (16) jeigu kyla nesutarimų per komercines derybas dėl techninių ir komercinių sąlygų, kiekviena šalis turėtų galėti kreiptis į ginčų sprendimo instituciją nacionaliniu lygiu, kad šalis būtų paskirtas sprendimas, siekiant išvengti nepagrįstų atsisakymų sudaryti sandorį arba nustatyti nepagrįstas sąlygas. Nustatydamas kainas už prieigos suteikimą, ginčų sprendimo institucija turėtų atsižvelgti į investicijas į fizinę infrastruktūrą. Konkrečiu prieigos prie elektroninio ryšio tinklo operatorių fizinės infrastruktūros atveju investicijomis į šią infrastruktūrą galima tiesiogiai prisidėti prie Europos skaitmeninės darbotvarkės tikslų siekimo, o konkurenciją vartotojų grandies rinkoje gali paveikti galimybė nemokamai pasinaudoti esamais ištekliais (angl. *free-riding*). Taigi bet koku prieigos įpareigojimu reikėtų atsižvelgti į šių investicijų ekonominį tikslumą, remiantis investicijų gražos tvarkaraščiu, prieigos poveikiu konkurencijai vartotojų grandies rinkoje, verslo modeliu, kuriuo grindžiamos investicijos, visų pirma į neseniai pastatytą fizinę infrastruktūrą, naudojamą sparčiojo elektroninio ryšio paslaugoms teikti, ir bet kokią bendro diegimo galimybę, pasiūlytą prieigos prašytojui;
- (17) siekdamas veiksmingai planuoti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimą ir užtikrinti veiksmingiausią esamų infrastruktūrų, tinkamų elektroninio ryšio tinklams diegti, naudojimą, įmonės, įgaliotos teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, turėtų turėti prieigą prie minimalios informacijos, susijusios su diegimo vietoje turima fizine infrastruktūra. Turint tokios minimalios informacijos, būtų galima įvertinti galimybę naudoti esamą infrastruktūrą konkrečioje srityje, taip pat sumažinti žalą bet kuriai

esamai fizinei infrastruktūrai. Atsižvelgiant į dalyvaujančių suinteresuotųjų šalių skaičių ir siekiant palengvinti prieigą prie tos informacijos, taip pat visuose sektoriuose ir tarpvalstybiniu mastu, tokia minimali informacija turėtų būti pateikta per bendrą informacinį punktą. Tame informaciniame punkte turėtų būti užtikrinta prieiga prie minimalios informacijos, kuri jau pateikta elektronine forma, su sąlyga, kad bus nustatyti apribojimai, kad būtų užtikrintas tinklo saugumas ir vientisumas arba apsaugotos teisėtos veiklos ir verslo paslaptys;

- (18) valstybėms narėms nenustačius jokio naujo kartografavimo įpareigojimo, šiuo reglamentu numatyta, kad minimali informacija, kurią jau surinko viešojo sektoriaus institucijos ir kuri pateikta elektronine forma pagal nacionalines iniciatyvas ir pagal Sąjungos teisės aktus (pvz., 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/2/EB, sukuriančią Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE)³⁷), turėtų būti pateikta, pvz., per interneto nuorodą, bendram informaciniam punktui, kad elektroninio ryšio tinklo paslaugų teikėjams būtų užtikrinta koordinuota prieiga prie informacijos apie fizinę infrastruktūrą ir kartu užtikrintas tokios informacijos saugumas ir vientisumas. Tokia informacija turėtų būti teikiama nepažeidžiant skaidrumo reikalavimų, kurie jau taikomi viešojo sektoriaus informacijos pakartotiniam naudojimui pagal 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo³⁸. Kai iš viešojo sektoriaus turimos informacijos negalima gauti pakankamai žinių apie konkrečioje vietoje esančią fizinę infrastruktūrą arba apie tam tikrą infrastruktūros rūšį, tinklo operatoriai paprašius turėtų pateikti turimą informaciją bendram informaciniam punktui;
- (19) kai bendrame informaciniame punkte negalima gauti minimalios informacijos, elektroninio ryšio tinklo operatoriams vis tiek turėtų būti užtikrinta galimybė tiesiogiai prašyti bet kurio atitinkamos srities tinklo operatoriaus tokios konkrečios informacijos. Be to, jeigu prašymas pagrįstas, ypač jeigu to reikia siekiant pasidalyti esama fizine infrastruktūra arba koordinuoti inžinerinius darbus, elektroninio ryšio tinklo operatoriams turėtų būti suteikta galimybė atlikti patikrinimus vietoje ir prašyti informacijos apie planuojamus civilinės inžinerijos darbus skaidriomis, proporcingomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis ir nepažeidžiant apsaugos priemonių, priimtų, siekiant užtikrinti tinklo saugumą ir vientisumą, taip pat apsaugoti veiklos ir verslo paslaptis. Patys tinklo operatoriai arba aktyviai veikiantys bendri informaciniai punktai, įgalioti prašyti tokios informacijos, turėtų skatinti didesnę planuojamų inžinerinių darbų skaidrumą, ypač naudingiausiose srityse, nukreipdami įgaliotus operatorius tokiai turimai informacijai gauti;
- (20) kai kyla ginčų dėl prieigos prie fizinės infrastruktūros informacijos, siekiant diegti sparčiuosius elektroninio ryšio tinklus, bendras informacinis punktas turėtų galėti išspręsti tokius ginčus privalomu sprendimu, nepaveikiant nė vienos šalies galimybės perduoti bylą teismui;
- (21) koordinuojant su fizine infrastruktūra susijusius inžinerinius darbus, galima sutaupyti daug lėšų ir kuo labiau sumažinti nepatogumus naujų elektroninio ryšio tinklų diegimo paveiktoje srityje. Dėl šios priežasties reikėtų uždrausti reguliavimo apribojimus, kuriais paprastai užkertamas kelias tinklo operatorių deryboms, siekiant koordinuoti tokius darbus, kad taip pat būtų galima diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklus.

³⁷ OL L 108, 2007 4 25, p. 1.

³⁸ OL L 345, 2003 12 31, p. 90.

Tačiau viešosiomis priemonėmis nefinansuojamų inžinerinių darbų atveju tai neturėtų trukdyti suinteresuotosioms šalims sudaryti inžinerinių darbų koordinavimo susitarimus pagal jų pačių investicinius ir verslo planus ir jų pageidaujamą laiką;

- (22) inžinerinių darbų, visiškai ar iš dalies finansuojamų viešosiomis priemonėmis, tikslas turėtų būti maksimizuoti teigiamus bendrus rezultatus, išnaudojant teigiamus šių darbų išorės veiksnius visuose sektoriuose ir užtikrinant vienodas sąlygas dalytis esama ir planuojama fizine infrastruktūra, siekiant diegti elektroninio ryšio tinklus. Nors tai neturėtų neigiamai paveikti pagrindinio viešosiomis priemonėmis finansuojamų inžinerinių darbų tikslo, susijusius inžinerinius darbus vykdanči įmonė proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis, nepažeisdama galiojančių valstybės pagalbos taisyklių, turėtų patenkinti laiku pateiktus pagrįstus prašymus koordinuoti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementų diegimą, užtikrinančius, pavyzdžiui, bet kokių papildomų sąnaudų padengimą ir pradinių planų pakeitimų minimizavimą. Turėtų būti taikomos specialios ginčų sprendimo procedūros, siekiant užtikrinti greitą ginčų dėl šių koordinavimo susitarimų derybų sprendimą pagrįstomis, proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis. Tokiomis nuostatomis neturėtų būti pažeidžiama valstybių narių teisė rezervuoti elektroninio ryšio tinklų pajėgumus netgi nesant specialių prašymų, siekiant patenkinti būsimą fizinės infrastruktūros paklausą, kad būtų maksimizuota inžinerinių darbų vertė, arba priimti priemonės, kuriomis nustatomos panašios teisės koordinuoti kitų rūšių tinklų, pvz., dujų ar elektros energijos, operatorių inžinerinius darbus;
- (23) gali reikėti įvairių leidimų, susijusių su elektroninio ryšio tinklų arba naujų tinklo elementų diegimu, įskaitant pastatų, miestų planavimo, aplinkosaugos ir kitus leidimus, siekiant apsaugoti nacionalinius ir Sąjungos bendruosius interesus. Įvairių rūšių elektroninio ryšio tinklų diegimui reikalingų leidimų skaičius ir vietinis diegimo pobūdis gali lemti įvairių procedūrų ir sąlygų taikymą. Užtikrinant kiekvienos kompetentingos institucijos teisę dalyvauti ir išlaikyti savo sprendimų priėmimo prerogatyvas pagal subsidiarumo principą, bendro punkto, teikiančio informaciją apie visas procedūras ir inžineriniams darbams taikomas bendrąsias sąlygas, įsteigimas galėtų sumažinti painiavą ir padidinti efektyvumą ir skaidrumą, ypač naujiems dalyviams arba mažesniems operatoriams, kurie nevykdo aktyvios veiklos toje srityje. Be to, įmonės, diegiančios elektroninio ryšio tinklus, turėtų turėti teisę pateikti prašymą dėl leidimo bendram kontaktiniam punktui, kuriam pavesta koordinuoti įvairias procedūras ir stebėti, ar sprendimai priimami laikantis teisės aktais nustatytų terminų. Toks kontaktinis punktas turėtų veikti kaip vieno langelio sistema, nebūtinai taikant sprendimų priėmimo įgaliojimus, nebent taip pavesta pagal nacionalinę teisę;
- (24) siekiant užtikrinti, kad leidimų suteikimo procedūros nebūtų kliūtimis investicijoms ir nedarytų neigiamo poveikio bendrojoje rinkoje, sprendimas patenkinti arba atmesti prašymus suteikti leidimą bet kuriuo atveju turėtų būti priimtas ne vėliau kaip per šešis mėnesius, nepažeidžiant kitų konkrečių terminų arba įpareigojimų, kurie nustatyti tinkamam procedūros veikimui užtikrinti ir kurie taikytini leidimų suteikimo procedūrai pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę. Toks sprendimas gali būti numanomo arba aiškaus pobūdžio pagal galiojančias teisės nuostatas. Be to, kai vėluojama priimti sprendimą dėl leidimų suteikimo, įmonės, kurios prašė tokių leidimų, turėtų pasinaudoti kompensacijos teise, jeigu gali įrodyti, kad dėl tokio vėlavimo patyrė žalą. Tokia teise reikėtų pasinaudoti pagal nacionalinės teisės aktuose nustatytas procedūras ir esmines apsaugos priemones;
- (25) siekdamas užtikrinti, kad tokios leidimų suteikimo procedūros būtų užbaigtos per pagrįstus terminus, valstybės narės gali nustatyti keletą tokių apsaugos priemonių,

kaip numanomas patvirtinimas, arba imtis priemonių, kad supaprastintų leidimų suteikimo procedūras, *inter alia*, sumažindamos elektroninio ryšio tinklų diegimui reikiamų leidimų skaičių arba netaikydamos leidimų suteikimo procedūros tam tikroms mažų arba standartizuotų inžinerinių darbų kategorijoms. Nacionalinės, regioninės arba vietos institucijos turėtų pagrįsti bet kokią atsisakymą suteikti jų kompetencijai priskiriamus leidimus, remdamosi skaidriais, nediskriminaciniais, objektyviais ir proporcingais kriterijais ir sąlygomis. Tai neturėtų paveikti jokių valstybių narių priimtų priemonių, siekiant tam tikriems elektroninio ryšio tinklų elementams (nepriklausomai nuo to, ar jie pasyvieji, ar aktyvieji) netaikyti leidimų suteikimo procedūros;

- (26) siekiant skaitmeninės darbotvarkės tikslų, reikia, kad infrastruktūra būtų diegiama netoli nuo galutinių paslaugų gavėjų buvimo vietos, visiškai laikantis proporcingumo principo, kiek tai susiję su bet koku nuosavybės teisės apribojimu, atsižvelgiant į bendrus interesus. Reikėtų sudaryti lengvesnes sąlygas užtikrinti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų tiesimą iki galutinių paslaugų gavėjų, kartu garantuojant technologinį neutralumą, visų pirma sparčiajam ryšiui parengta fizine pastato infrastruktūra. Atsižvelgiant į tai, kad mažųjų kanalų įrengimas pastato statybos metu susijęs tik su nedidelėmis ribinėmis sąnaudomis, o naujos sparčiojo elektroninio ryšio infrastruktūros įrengimo esamuose pastatuose sąnaudos, gali sudaryti didelę dalį sparčiojo elektroninio ryšio tinklo diegimo sąnaudų, visuose naujuose arba kapitališkai renovuojamuose pastatuose reikėtų įrengti fizinę infrastruktūrą, kad galutiniai paslaugų gavėjai galėtų prisijungti prie sparčiojo elektroninio ryšio tinklų. Be to, kad būtų galima diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklą, naujuose ir kapitališkai renovuojamuose daugiabučiuose pastatuose turėtų būti įrengtas prieigos arba koncentracijos punktas, per kurį paslaugų teikėjas galėtų prisijungti prie pastato tinklo. Praktiškai tai reikštų, kad statybos įmonės turėtų numatyti, kad iš kiekvieno būsto būtų nutiesti kanalai į pastato viduje ar išorėje esantį koncentracijos punktą. Gali būti, kad, pvz., naujuose individualiuose gyvenamuosiuose pastatuose ar atliekant tam tikrų kategorijų kapitalinę renovaciją izoliuotose teritorijose, dėl objektyvių priežasčių galimybė diegti spartųjį ryšį laikoma per menka, kad būtų galima pagrįsti papildomas sparčiajam ryšiui parengtos fizinės pastato infrastruktūros ir (arba) koncentracijos punkto įrengimo sąnaudas;
- (27) kai viešųjų ryšio tinklų paslaugų teikėjai konkrečioje teritorijoje diegia sparčiuosius tinklus, būtų gaunama didelė masto ekonomija, jeigu jie galėtų įrengti galinį savo tinklo įrenginį pastato koncentracijos punkte, nepriklausomai nuo to, ar savininkai, savininkų bendrija ar gyventojai aiškiai tuo metu pareiškė, kad juos domina tokia paslauga, tačiau su sąlyga, kad kuo labiau sumažinamas poveikis privačiam nuosavybei panaudojant esamą fizinę infrastruktūrą ir atkuriant paveiktą aplinką. Užbaigus tinklą koncentracijos punkte, papildomą klientą galima prijungti daug mažesnėmis sąnaudomis, ypač suteikiant prieigą prie pastate jau įrengto sparčiajam ryšiui parengto vertikalios segmento;
- (28) atsižvelgiant į socialinę naudą, kurią lemia skaitmeninė įtrauktis, ir į sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo ekonominius aspektus, kai nėra nei pasyviosios ar aktyviosios sparčiajam ryšiui parengtos infrastruktūros į galutinių paslaugų gavėjų patalpas, nei alternatyvų teikti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų paslaugas galutiniams paslaugų gavėjams, bet kuris viešųjų ryšio tinklų paslaugų teikėjas, gavęs abonentą sutikimą, turėtų turėti teisę savo lėšomis įrengti tinklo galinį įrenginį privačiose patalpose su sąlyga, kad taip kuo labiau sumažinamas poveikis privačiam

nuosavybei, pavyzdžiui, kai įmanoma, pakartotinai panaudojant fizinę pastatę esančią infrastruktūrą arba užtikrinant visišką paveiktos aplinkos atkūrimą;

- (29) nedarant poveikio nacionalinėms reguliavimo institucijoms pavestoms užduotims, kurios numatytos pagal Sąjungos elektroninių ryšių reguliavimo sistemą, jeigu valstybės narės nepaskiria konkrečios įstaigos, siekiant užtikrinti, kad ginčai būtų sprendžiami nuosekliai, tokios šiame reglamente numatytos funkcijos, atsižvelgiant į įgytą patirtį ir nepriklausomumo ir nešališkumo garantijas, turėtų būti skiriamos institucijoms, kurios atlieka Direktyvos 2002/21/EB 20 straipsnyje nustatytas užduotis. Vis dėlto, atsižvelgiant į subsidiarumo principą, šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių galimybei skirti nurodytas reguliavimo užduotis institucijoms, kurios turi geresnių galimybių jas atlikti pagal vietos konstitucinę kompetencijos ir įgaliojimų suteikimo sistemą ir šiame reglamente nustatytus reikalavimus;
- (30) nepaisant to, kokią įstaigą valstybė narė paskiria ginčams spręsti, ji turėtų užtikrinti nešališkumą ir nepriklausomumą dalyvaujančių šalių atžvilgiu. Paskirtos institucijos taip pat turėtų turėti tinkamų išteklių ir įgaliojimus taikyti sankcijas tuo atveju, jeigu būtų nesilaikoma priimtų sprendimų;
- (31) siekdamas užtikrinti šiame reglamente numatytų informacinių punktų veiksmingumą, valstybės narės, norėdamos paskirti kitokias įstaigas nei nacionalinė reguliavimo institucija, kuri atlieka Direktyvos 2002/21/EB 20 straipsnyje nustatytas užduotis, turėtų užtikrinti tinkamus išteklius ir tai, kad svarbi informacija, susijusi su konkrečia sritimi, būtų pateikta tokiuose informaciniuose punktuose, užtikrinant optimalų sutelkimo lygį, kad būtų galima garantuoti efektyvų paskirtų užduočių (pvz., kadastro) vykdymą. Šiuo atžvilgiu valstybės narės gali atsižvelgti į galimą sinergiją ir įvairovės ekonomiką naudojantis kontaktiniais centrais, kaip nustatyta 2006 m. gruodžio 12 d. Direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (Paslaugų direktyva) 6 straipsnyje, siekdamas remtis esamomis struktūromis ir maksimizuoti galutinių paslaugų gavėjų naudą;
- (32) kadangi siūlomų veiksmų tikslų, t. y. palengvinti fizinių infrastruktūrų, tinkamų sparčiojo elektroninio ryšio tinklams, diegimą visoje Sąjungoje, valstybės narės negali pakankamai pasiekti, o dėl šio veiksmo masto ir poveikio jį galima geriau įgyvendinti Sąjungos mastu, Sąjunga gali priimti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (33) šiuo reglamentu laikomasi pagrindinių teisių ir principų, kurie visų pirma pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač teisės į privatumą ir verslo paslapčių apsaugą, laisvės užsiimti verslu, teisės į nuosavybę ir teisės į veiksmingą teisinę gynybą. Valstybės narės šį reglamentą turi taikyti atsižvelgdamos į tas teises ir principus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis
Dalykas ir taikymo sritis

1. Šio reglamento tikslas – palengvinti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimą ir jį skatinti, raginant bendrai naudotis esama fizine infrastruktūra ir sudaryti sąlygas veiksmingiau diegti naują fizinę infrastruktūrą, kad tokius tinklus būtų galima diegti mažesnėmis sąnaudomis.

2. Šis reglamentas taikomas visiems 2 straipsnyje apibrėžtiems inžineriniams darbams ir fizinei infrastruktūrai.
3. Šiuo reglamentu nepažeidžiamos valstybių narių teisės taikyti arba nustatyti priemonės, kurios atitinka Sąjungos teisę ir apima išsamesnes nuostatas nei tos, kurios nustatomos šiuo reglamentu.
4. Šiuo reglamentu nepažeidžiama Direktyva 2002/21/EB, Direktyva 2002/20/EB, Direktyva 2002/19/EB, Direktyva 2002/22/EB ir Direktyva 2002/77/EB.

2 straipsnis *Apibrėžtys*

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos direktyvose 2002/21/EB, 2002/20/EB, 2002/19/EB, 2002/22/EB ir 2002/77/EB.

Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) tinklo operatorius – elektroninio ryšio tinklo paslaugų teikėjas, taip pat įmonė, teikianti fizinę infrastruktūrą, kuri skirta šioms paslaugoms teikti: dujų, elektros energijos gamybos, tiekimo ar paskirstymo, įskaitant viešojo apšvietimo paslaugas, šildymo, vandens tiekimo, įskaitant nuotekų išleidimo arba valymo ir kanalizacijos paslaugas; transporto paslaugoms, įskaitant geležinkelius, kelius, uostus ir oro uostus;
- 2) fizinė infrastruktūra – visi neaktyvieji tinklo elementai, pavyzdžiui, vamzdžiai, stiebai, kanalai, apžiūros ir surenkamieji šuliniai, spintos, pastatai arba pastatų įėjimai, antenų įrenginiai, bokštai ir stulpai ir su jais susiję įrenginiai;
- 3) sparčiojo elektroninio ryšio tinklas – elektroninio ryšio tinklas, kuriuo naudojantis teikiamos ne mažesnės kaip 30 Mb/s spartos plačiąjuosčio ryšio prieigos paslaugos;
- 4) inžineriniai darbai – bet kuris statybos arba civilinės inžinerijos darbų rezultatas, kurio pakanka ekonominei ar techninei funkcijai savarankiškai vykdyti ir kuris atitinka vieną ar daugiau fizinės infrastruktūros elementų;
- 5) viešojo sektoriaus įstaiga – valstybės, regionų ar vietos valdžios institucija, viešosios teisės reglamentuojama įstaiga arba vienos ar kelių tokių valdžios institucijų arba vienos ar kelių tokių viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų asociacija;
- 6) viešosios teisės reglamentuojama įstaiga – bet kuri įstaiga:
 - a) įsteigta specialiai viešiesiems interesams, kurie yra nepramoninio ir nekomercinio pobūdžio, tenkinti;
 - b) turinti juridinio asmens statusą;
 - c) visiškai arba daugiausiai finansuojama valstybės, regiono ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų; arba kuriai taikoma tokių institucijų ar įstaigų administracinė priežiūra; arba turinti administracinį valdymo organą, valdybą ar stebėtojų tarybą, kurių daugiau kaip pusė narių yra paskirti valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų;
- 7) fizinė pastato infrastruktūra – fizinė infrastruktūra galutinio paslaugų gavėjo vietoje, įskaitant bendros nuosavybės elementus, kurioje ketinama įrengti laidinės ir (arba) belaidės prieigos tinklus ir kurioje tokiais prieigos tinklais galima teikti elektroninio ryšio paslaugas ir sujungti pastato koncentracijos punktą su galutiniu tinklo punktu;

- 8) sparčiajam ryšiui parengta fizinė pastato infrastruktūra – fizinė pastato infrastruktūra, kurioje ketinama įrengti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementus;
- 9) kapitalinės renovacijos darbai – statybos ar civilinės inžinerijos darbai galutinio paslaugų gavėjo vietoje, kurie apima struktūrinius pastato fizinės infrastruktūros pakeitimus ir kuriems atlikti reikalingas statybų leidimas;
- 10) leidimas – oficialus ar numanomas kompetentingos institucijos sprendimas, padarytas atlikus procedūrą, pagal kurią asmuo turi atlikti tam tikrus veiksmus, kad teisiškai galėtų vykdyti statybos ar civilinės inžinerijos darbus.

3 straipsnis

Prieiga prie esamos fizinės infrastruktūros

1. Kiekvienas tinklo operatorius turi teisę pasiūlyti prieigą prie savo fizinės infrastruktūros, siekdamas diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementus.
2. Specialiu įmonės, įgaliotos teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, rašytiniu prašymu bet kuris tinklo operatorius yra įpareigotas patenkinti visus pagrįstus prašymus dėl prieigos prie jo fizinės infrastruktūros sąžiningomis sąlygomis, įskaitant kainą, siekiant diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementus.
3. Kiekvienas atsisakymas suteikti prieigą grindžiamas objektyviais kriterijais, kurie visų pirma gali būti susiję su:
 - a) techniniu fizinės infrastruktūros, prie kurios prašoma prieigos, kad būtų galima įrengti bet kokius elektroninio ryšio tinklų elementus, tinkamumu, kaip nurodyta 2 dalyje;
 - b) turima vieta a punkte nurodytiems elementams įrengti;
 - c) bet kokio jau įdiegto tinklo vientisumu ir saugumu;
 - d) rizika, kad gali kilti didelių planuojamų elektroninio ryšio paslaugų trukdžių, ta pačia fizine infrastruktūra teikiant kitas paslaugas;
 - e) alternatyviomis priemonėmis didmeninei prieigai prie fizinės tinklo infrastruktūros, kurią teikia tinklo operatorius ir kuri tinka sparčiojo elektroninio ryšio tinklų paslaugoms teikti.Tinklo operatorius per vieną mėnesį nuo rašytinio prašymo dėl prieigos gavimo nurodo bet kokio atsisakymo suteikti prieigą priežastis.
4. Kai atsisakoma suteikti prieigą arba per du mėnesius nuo rašytinio prašymo dėl prieigos pateikimo nesusitariama dėl specialiųjų sąlygų, įskaitant kainą, bet kuri šalis turi teisę perduoti klausimą kompetentingai nacionalinei ginčų sprendimo įstaigai.
5. 4 dalyje nurodyta nacionalinė ginčų sprendimo įstaiga, visapusiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, priima privalomą sprendimą išspręsti ginčą, kilusį dėl 4 dalyje nurodytų priežasčių, įskaitant sąžiningų sąlygų ir prireikus kainų nustatymą, per kuo trumpesnę laiką ir bet kuriuo atveju per keturis mėnesius, nepažeisdama šalių galimybės perduoti bylą teismui. Ginčų sprendimo įstaigai nustatant kainas, atsižvelgiama į prašomos prieigos poveikį verslo planui, kuriuo grindžiamos tinklo operatoriaus, kuriam prašoma prieigos, investicijos, ypač neseniai pastatytos fizinės infrastruktūros, naudojamos sparčiojo elektroninio ryšio paslaugoms teikti, atveju.

4 straipsnis
Su fizine infrastruktūra susijęs skaidrumas

1. Kad galėtų prašyti prieigos prie fizinės infrastruktūros pagal 3 straipsnį, kiekviena įmonė, įgaliota teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, turi teisę paprašiusi per bendrą informacinį punktą gauti šios minimalios informacijos apie esamą bet kurio tinklo operatoriaus fizinę infrastruktūrą:

- a) vieta, maršrutas ir georeferencinės koordinatės;
- b) infrastruktūros dydis, rūšis ir dabartinis panaudojimas;
- c) savininko arba teisių naudotis fizine infrastruktūra ir kontaktiniu punktu turėtojo pavadinimas.

Prieigos prašanti įmonė nurodo susijusią sritį, atsižvelgiant į sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementų diegimą.

Prieiga prie minimalios informacijos, susijusios su konkrečia sritimi, suteikiama nedelsiant elektroniniu pavidalu, proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis. Bendras informacinis punktas gali apriboti prieigą prie minimalios informacijos tik tuomet, kai tai būtina dėl tinklų saugumo ir jų vientisumo arba dėl veiklos ir verslo paslapčių.

Bendras informacinis punktas užtikrina, kad prieiga prie minimalios informacijos pagal šią dalį būtų galima naudotis ne vėliau kaip [*informacija Leidinių biurui: įrašyti tikslią datą: šio reglamento įsigaliojimo data + 12 mėnesių*].

2. Kiekviena viešojo sektoriaus įstaiga, elektroniniu pavidalu turinti 1 dalyje nurodytos minimalios informacijos apie tinklo operatoriaus fizinę infrastruktūrą, vykdydama savo užduotis pateikia šią informaciją elektroninėmis priemonėmis bendram informaciniam punktui iki [*informacija Leidinių biurui: įrašyti tikslią datą: šio reglamento įsigaliojimo data + 6 mėnesiai*]. Atnaujinta informacija ir bet kokia nauja 1 dalyje nurodyta minimali informacija, kurią gavo viešojo sektoriaus įstaiga, per vieną mėnesį nuo gavimo pateikiama bendram informaciniam punktui.

3. Kai pagal 2 dalį viešojo sektoriaus įstaigos neturi 1 dalyje nurodytos minimalios informacijos, specialiu bendro informacinio punkto prašymu bet kuris tinklo operatorius per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo elektroninėmis priemonėmis pateikia 1 dalyje nurodytą minimalią informaciją apie savo fizinę infrastruktūrą. Tinklo operatorius pateikia bendram informaciniam punktui atnaujintą minimalią informaciją per vieną mėnesį nuo faktinio fizinio tinklo pakeitimo, dėl kurio pasikeičia ta minimali informacija.

4. Kai bendrame informaciniame punkte nėra 1 dalyje nurodytos minimalios informacijos, specialiu įmonės, įgalios teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, rašytiniu prašymu tinklo operatoriai suteikia prieigą prie tokios informacijos. Prašyme nurodoma susijusi sritis, atsižvelgiant į sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementų diegimą. Prieiga prie informacijos suteikiama per vieną mėnesį nuo rašytinio prašymo gavimo proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis, nepažeidžiant 1 dalyje nurodytų apribojimų.

5. Specialiu įmonės, įgalios teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, rašytiniu prašymu tinklo operatoriai patenkina pagrįstus prašymus dėl jų fizinės infrastruktūros konkrečių elementų patikrinimų vietoje. Prašyme nurodomi susiję tinklo elementai, atsižvelgiant į sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementų diegimą. Konkrečių tinklo elementų patikrinimus vietoje leidžiama atlikti proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis per vieną mėnesį nuo rašytinio prašymo gavimo, nepažeidžiant 1 dalyje nurodytų apribojimų.

6. Specialiu įmonės, įgalios teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, rašytiniu prašymu bet kuris tinklo operatorius pateikia šią minimalią informaciją apie vykdomus arba planuojamus su jo fizine infrastruktūra susijusius inžinerinius darbus, kuriems suteiktas leidimas, kurių atžvilgiu vyksta leidimų suteikimo procedūra arba per kitus šešis mėnesius pirmą kartą numatyta kompetentingoms institucijoms pateikti prašymą dėl leidimo suteikimo:

- a) vieta ir darbų rūšis;
- b) susiję tinklo elementai;
- c) numatyta darbų pradžios data ir darbų trukmė;
- d) kontaktinis punktas.

Įmonės, įgalios teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, prašyme nurodoma susijusi sritis, atsižvelgiant į sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementų diegimą. Per dvi savaites nuo rašytinio prašymo gavimo tinklo operatoriai pateikia prašomą informaciją proporcingomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis, nepažeisdami 1 dalyje nurodytų apribojimų.

7. Tinklo operatorius gali atmesti prašymą pagal 6 dalį, jeigu:

- prašomą informaciją jis viešai pateikė elektroniniu pavidalu arba
- prieiga prie tokios informacijos yra užtikrinta bendrame informaciniame punkte.

8. Specialiu prašymu bet kuris tinklo operatorius pateikia bendram informaciniam punktui 6 dalyje nurodytą minimalią informaciją.

9. Jeigu kyla ginčas dėl 4–7 dalyse numatytų teisių ir įpareigojimų, bet kuri šalis turi teisę perduoti jį spręsti nacionalinei ginčų sprendimo įstaigai. Už ginčų sprendimą atsakinga įstaiga, visapusiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, priima privalomą sprendimą išspręsti ginčą per kuo trumpesnę terminą ir bet kuriuo atveju per du mėnesius, nepažeidžiant galimybės bet kuriai šaliai perduoti bylą teismui.

10. Valstybės narės gali numatyti 1–5 dalyse nustatytų įpareigojimų taikymo išimtis, jeigu dabartinės fizinės infrastruktūros laikomos techniškai netinkamomis sparčiojo elektroninio ryšio tinklams diegti. Tokios priemonės šiuo atžvilgiu turi būti tinkamai motyvuotos. Suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė per priimtina laikotarpį pateikti pastabų apie planuojamas priemones. Apie visas tokias priemones pranešama Komisijai.

5 straipsnis

Inžinerinių darbų koordinavimas

1. Kiekvienas tinklo operatorius turi teisę dalyvauti derybose dėl inžinerinių darbų koordinavimo susitarimų su įmonėmis, įgaliotomis teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, siekiant diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementus.

2. Kiekviena įmonė, vykdanči inžinerinius darbus, kurie visiškai arba iš dalies finansuojami viešosiomis priemonėmis, patenkina bet kokią pagrįstą įmonių, įgaliotų teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, siekiant diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementus, prašymą sudaryti inžinerinių darbų koordinavimo susitarimą skaidriomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis, su išlyga, kad dėl to neatsiras papildomų sąnaudų, vykdanči iš pradžių numatytus inžinerinius darbus ir kad prašymas koordinuoti būtų pateiktas kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip prieš mėnesį iki galutinio projekto pateikimo kompetentingoms institucijoms, atsakingoms už leidimų suteikimą.

3. Kai inžinerinių darbų koordinavimo susitarimo pagal 2 dalį nepavyksta sudaryti per vieną mėnesį nuo oficialaus prašymo pradėti derybas pateikimo, bet kuri šalis turi teisę perduoti klausimą kompetentingai nacionalinei ginčų sprendimo įstaigai.

4. 3 dalyje nurodyta nacionalinė ginčų sprendimo įstaiga, visiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, priima privalomą sprendimą išspręsti ginčą, kilusį dėl 3 dalyje nurodytų priežasčių, įskaitant sąžiningų ir nediskriminacinių sąlygų ir prireikus mokesčių nustatymą, per kuo trumpesnę laiką ir bet kuriuo atveju per du mėnesius, nepažeisdama šalių galimybės perduoti bylą teismui.

5. Valstybės narės gali numatyti šiame straipsnyje nustatytų įpareigojimų taikymo išimtis nereikšmingos vertės inžineriniams darbams. Tokios priemonės šiuo atžvilgiu turi būti tinkamai motyvuotos. Suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė per priimtina laikotarpį pateikti pastabų apie planuojamas priemones. Apie visas tokias priemones pranešama Komisijai.

6 straipsnis *Leidimų suteikimas*

1. Kiekviena įmonė, įgaliota teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, paprašiusi turi teisę elektroninėmis priemonėmis per bendrą informacinį punktą gauti bet kokios informacijos, susijusios su sąlygomis ir procedūromis, taikytinomis suteikiant leidimus inžineriniams darbams, kurie būtini siekiant diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementus, įskaitant bet kokias tokiems elementams taikytinas išimtis, susijusias su kai kuriais ar visais leidimais, reikalaujama pagal nacionalinę teisę.

2. Kiekviena įmonė, įgaliota teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, turi teisę elektroninėmis priemonėmis per bendrą informacinį punktą pateikti paraiškas dėl leidimų inžineriniams darbams, kurie būtini siekiant diegti sparčiojo elektroninio ryšio tinklų elementus. Bendras informacinis punktas palengvina ir koordinuoja leidimų suteikimo procesą. Visų pirma jis užtikrina, kad paraiškos būtų persiųstos kompetentingoms institucijoms, dalyvaujančioms suteikiant leidimus, taikytinus susijusiems inžineriniams darbams, taip pat stebi, kad būtų laikomasi pagal 3 dalį galiojančių terminų.

3. Kompetentingos institucijos suteikia arba atsisako suteikti leidimus per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo, nepažeisdamos kitų konkrečių terminų arba įpareigojimų, kurie nustatyti tinkamam procedūros veikimui užtikrinti ir kurie taikytini pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę. Bet koks atsisakymas suteikti leidimą turi būti tinkamai pagrįstas, remiantis objektyviais, skaidriais, nediskriminaciniais ir proporcingais kriterijais.

4. Kiekviena įmonė, įgaliota teikti elektroninio ryšio tinklų paslaugas, kuri patyrė žalą dėl to, kad nesilaikyta pagal 3 dalį taikytinų terminų, pagal nacionalinės teisės aktus turi teisę iš kompetentingos institucijos gauti kompensaciją už patirtą žalą.

7 straipsnis *Pastato įranga*

1. Visuose naujai pastatytuose pastatuose galutinio paslaugų gavėjo vietoje, įskaitant bendros nuosavybės elementus, kurių atžvilgiu paraiškos dėl pastatų leidimų pateiktos po [*informacija Leidinių biurui: įrašyti tiksliai šio reglamento įsigaliojimo datą*], turi būti įrengta sparčiajam ryšiui parengta fizinė pastato infrastruktūra iki galutinių tinklo punktų. Tas pats įpareigojimas taikomas kapitalinės renovacijos, kuriai statybų leidimai pateikti po [*informacija Leidinių biurui: įrašyti tiksliai šio reglamento įsigaliojimo datą*], atveju.

2. Visuose naujai pastatytuose daugiabučiuose pastatuose, kurių atžvilgiu paraiškos dėl statybų leidimų pateiktos po [*informacija Leidinių biurui: įrašyti tiksliai šio reglamento įsigaliojimo datą*], turi būti įrengtas koncentracijos punktas pastato viduje arba išorėje, ir šie pastatai turi būti prieinami elektroninio ryšio tinklų paslaugų teikėjams, kad būtų galima pasijungti prie sparčiajam ryšiui parengtos pastato infrastruktūros. Tas pats įpareigojimas taikomas daugiabučių pastatų, kurių atžvilgiu statybų leidimai pateikti po [*informacija Leidinių biurui: įrašyti tiksliai šio reglamento įsigaliojimo datą*], kapitalinės renovacijos atveju.

3. Valstybės narės gali numatyti 1–2 dalyse nustatytų įpareigojimų taikymo išimtis tam tikroms pastatų kategorijoms, ypač individualiems gyvenamiesiems pastatams arba kapitalinei renovacijai, kai tų įpareigojimų vykdymo sąnaudos yra neproporcingos. Tokios priemonės turi būti tinkamai motyvuotos. Suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė per priimtina laikotarpį pateikti pastabų apie planuojamas priemones. Apie visas tokias priemones pranešama Komisijai.

8 straipsnis

Prieiga prie pastato įrangos

1. Kiekvienas viešųjų ryšių tinklų paslaugų teikėjas turi teisę įrengti galinį savo tinklo įrenginį koncentracijos punkte, jeigu taip sumažinamas poveikis privačiajai nuosavybei ir jeigu tai atliekama savo lėšomis, atsižvelgiant į galimybę pasinaudoti sparčiajam ryšiui parengta fizine pastato infrastruktūra.

2. Kiekvienas viešųjų ryšių tinklų paslaugų teikėjas turi teisę į prieigą prie bet kokios esamos sparčiajam ryšiui parengtos fizinės pastato infrastruktūros priimtinomis sąlygomis, jeigu dubliavimas techniškai neįmanomas arba ekonomiškai neveiksmingas. Teisės naudotis fizine pastato infrastruktūra turėtojas suteikia prieigą nediskriminacinėmis sąlygomis.

3. Kai susitarimo dėl prieigos pagal 1 arba 2 dalis nepavyksta pasiekti per du mėnesius nuo oficialaus prašymo dėl prieigos pateikimo, kiekviena šalis turi teisę perduoti klausimą kompetentingai nacionalinei ginčų sprendimo įstaigai, siekiant įvertinti, kaip laikomasi tose dalyse nustatytų reikalavimų. Ši nacionalinė ginčų sprendimo įstaiga, visapusiškai atsižvelgdama į proporcingumo principą, priima privalomą sprendimą išspręsti ginčą per kuo trumpesnį terminą ir bet kuriuo atveju per du mėnesius, nepažeidžiant bet kurios šalies galimybės perduoti bylą teismui.

4. Nesant sparčiajam ryšiui parengtos pastato infrastruktūros, kiekvienas viešųjų ryšių tinklų paslaugų teikėjas turi teisę įrengti galinį savo tinklo įrenginį sparčiojo elektroninio ryšio paslaugų abonentų patalpoje, pastarajam sutikus, su sąlyga, kad taip sumažinamas poveikis privačiajai nuosavybei ir tai atliekama savo lėšomis.

9 straipsnis

Kompetentingos įstaigos

1. Nacionalinė reguliavimo institucija, atliekanti Direktyvos 2002/21/EB 20 straipsnyje numatytas užduotis, vykdo nacionalinės ginčų sprendimo įstaigos, nurodytos 3 straipsnio 4 dalyje, 4 straipsnio 9 dalyje, 5 straipsnio 4 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje, funkcijas, jeigu valstybė narė nepaskiria kitų kompetentingų įstaigų.

2. Bet kuri kita nacionalinė ginčų sprendimo įstaiga, kurią paskiria valstybės narė pagal 1 dalį, yra teisiškai atskirta ir funkcinio požiūriu nepriklausoma nuo visų tinklo operatorių. Ji įgaliota taikyti tinklo operatoriams tinkamas, veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas, jeigu pažeidžiami sprendžiant ginčą priimtų sprendimų įpareigojimai.

3. Nacionalinė reguliavimo institucija, atliekanti Direktyvos 2002/21/EB 20 straipsnyje numatytas užduotis, vykdo 4 ir 6 straipsniuose nurodyto bendro informacinio punkto funkcijas, jeigu valstybė narė nepaskiria kitų kompetentingų įstaigų.

4. Bet kuris kitas bendras informacinis punktas, paskirtas valstybių narių pagal 3 dalį, yra įgaliotas taikyti tinklo operatoriams tinkamas, veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas, jeigu pažeidžiami iš 4 straipsnio 3 ir 8 dalių kylantys įpareigojimai.

5. Valstybės narės nurodo Komisijai kiekvieną kompetentingą įstaigą, paskirtą pagal šį straipsnį atlikti užduotį pagal šį reglamentą, iki [*informacija Leidinių biurui: įrašyti tikslią datą: šio reglamento įsigaliojimo data*] ir praneša apie bet koki su ta įstaiga susijusį pakeitimą iki tokio paskyrimo arba pakeitimo įsigaliojimo.

6. Bet kokius sprendimus, kuriuos priėmė bet kuri šiame straipsnyje nurodyta kompetentinga įstaiga, galima užginčyti teisme pagal nacionalinę teisę.

10 straipsnis

Peržiūra

Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą ne vėliau kaip [*informacija Leidinių biurui: įrašyti tikslią datą: šio reglamento įsigaliojimo data + 3 metai*]. Ataskaitoje pateikiama šiuo reglamentu numatytų priemonių poveikio santrauka ir tikslų įgyvendinimo pažangos įvertinimas.

11 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas